

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงของประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณอ่างเก็บน้ำเขื่อนกระเสียว จังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรประมง

ส่วนที่ 3 ทักษะคติของประชาชนต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรประมง

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงของประชาชน

ส่วนที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะพื้นฐาน ความรู้ ความเข้าใจ และทักษะคติที่มีผลต่อพฤติกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรประมง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละตอนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามของการวิจัยครั้งนี้ ประชาชนที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนหรือผู้แทนที่อาศัยอยู่บริเวณอ่างเก็บน้ำเขื่อนกระเสียว จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน และจำนวนสมาชิกในครัวเรือน ได้นำเสนอแจกแจงผลออกมาเป็นร้อยละ ดังตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของประชาชนที่เป็นหัวหน้าครัวเรือน หรือผู้แทนที่อาศัยอยู่บริเวณ
อ่างเก็บน้ำเขื่อนกระเสียว จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้
ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน และจำนวนสมาชิกในครัวเรือน

ลักษณะพื้นฐาน	จำนวน (n = 335)	ร้อยละ (%)
เพศ		
ชาย	196	58.5
หญิง	139	41.5
อายุ (ค่าเฉลี่ย 47.2 ปี)		
ไม่เกิน 30 ปี	18	5.4
ระหว่าง 31 – 40 ปี	74	22.1
ระหว่าง 41 – 50 ปี	101	30.2
ระหว่าง 51 – 60 ปี	108	32.2
ตั้งแต่ 61 ปีขึ้นไป	34	10.1
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้เรียน	79	23.6
ประถมศึกษา	166	49.6
มัธยมศึกษาตอนต้น	42	12.5
มัธยมศึกษาตอนปลาย และ ปวช.	34	10.1
อุดมศึกษา	14	4.2
รายได้ที่ยังไม่ได้หักค่าใช้จ่ายในรอบปีที่ผ่านมาโดยเฉลี่ยตลอดปี		
น้อยกว่า 10,000 บาท	3	0.9
10,000 – 30,000 บาท	33	9.8
มากกว่า 30,000 บาท	299	89.3

ตาราง 2 (ต่อ)

ลักษณะพื้นฐาน	จำนวน (n = 335)	ร้อยละ (%)
ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในหมู่บ้านปัจจุบันนี้ (ค่าเฉลี่ย 36.2 ปี)		
ไม่เกิน 30 ปี	108	32.2
ระหว่าง 31 – 40 ปี	115	34.3
ระหว่าง 41 – 50 ปี	75	22.4
ตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไป	37	11.1
จำนวนสมาชิกในครอบครัว (ค่าเฉลี่ย 4.71 คน)		
1 – 3 คน	78	23.3
4 – 6 คน	216	64.5
ตั้งแต่ 7 คนขึ้นไป	41	12.2

จากตาราง 2 จะเห็นได้ว่า หัวหน้าครัวเรือนหรือผู้แทนที่อาศัยอยู่บริเวณอ่างเก็บน้ำเขื่อนกระเสียว จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 335 คนเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 58.5 และเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 41.5 มีอายุเฉลี่ย 47.2 ปี โดยส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.2 รองลงมา มีอายุระหว่าง 41-50 ปี และระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.1 และ 22.1 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 49.6 และรองลงมาไม่ได้เรียน คิดเป็นร้อยละ 23.6 ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อปีที่ยังไม่ได้หักค่าใช้จ่ายในรอบปีที่ผ่านมามากกว่า 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 89.3 ระยะเวลาเฉลี่ยที่อยู่อาศัยในหมู่บ้าน 36.2 ปี โดยส่วนใหญ่อยู่อาศัยมาในระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.3 รองลงมาอยู่อาศัยไม่เกิน 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.2 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 4.71 คน โดยมีสมาชิกในครอบครัวจำนวน 4-6 คน คิดเป็นร้อยละ 64.5 รองลงมา 1-3 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรประมง

ผู้วิจัยได้ศึกษา ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงของประชาชนที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนหรือผู้แทนที่อาศัยอยู่บริเวณอ่างเก็บน้ำเขื่อนกระเสียว จังหวัดสุพรรณบุรี ได้นำเสนอแจกแจงผลออกมาเป็นร้อยละ ดังตาราง 3

ตาราง 3 จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงของประชาชนที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนหรือผู้แทนที่อาศัยอยู่บริเวณอ่างเก็บน้ำเขื่อนกระเสียว จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกรายข้อ (เฉพาะผู้ที่ตอบถูก)

ข้อที่	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ระดับ
1.	การอนุรักษ์ทรัพยากรประมง หมายถึง การรู้จักใช้ประโยชน์จากสัตว์น้ำอย่างคุ้มค่าเพื่อสงวนรักษาให้มีใช้ตลอดไป	335	100.0	1.00	ดี
2.	การจับสัตว์น้ำโดยใช้กระแสไฟฟ้า ยาเบื่อเมา และวัตถุระเบิดเป็นการทำลายทรัพยากรประมงอย่างร้ายแรง และเป็นอันตรายต่อคน	335	100.0	1.00	ดี
3.	การห้ามจับสัตว์น้ำในฤดูวางไข่ จะทำให้สัตว์น้ำเพิ่มขึ้นในปีต่อ ๆ ไป	335	100.0	1.00	ดี
4.	การคุ้มครองแหล่งพ่อแม่พันธุ์ แหล่งวางไข่ และแหล่งเลี้ยงตัวในวัยอ่อนของสัตว์น้ำ จะทำให้ทรัพยากรประมงมีความอุดมสมบูรณ์ตลอดไป	335	100.0	1.00	ดี
5.	การที่ทรัพยากรประมงมีปริมาณลดน้อยลง สาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากการกระทำของมนุษย์	326	97.3	0.97	ดี
6.	ทรัพยากรประมงเป็นส่วนรวมทุกคนมีสิทธิใช้ประโยชน์ ดังนั้นหน้าที่ในการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงจึงเป็นหน้าที่ของรัฐแต่เพียงฝ่ายเดียว	260	77.6	0.78	ดี

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ระดับ
7.	การจับสัตว์น้ำทั้งตัวเล็กและตัวโตขึ้นมาใช้ประโยชน์เป็นการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาด	321	95.8	0.96	ดี
8.	การทิ้งขยะมูลฝอย และของเสียลงในแหล่งน้ำเป็นการเพิ่มอาหารให้สัตว์น้ำ	333	99.4	0.99	ดี
9.	การปล่อยให้วัชพืชขึ้นในแหล่งน้ำอย่างหนาแน่น เป็นผลดีต่อการอนุรักษ์สัตว์น้ำ เพราะสัตว์น้ำมีที่อยู่อาศัย	35	10.4	0.10	ต่ำ
10.	หากประชาชนเคารพกฎหมายและมาตรการเกี่ยวกับการจับสัตว์น้ำ ย่อมมีผลให้ปริมาณสัตว์น้ำเพิ่มมากขึ้น	335	100.0	1.00	ดี
	รวม		88.1	0.88	ดี

จากตาราง 3 จะเห็นได้ว่า หัวหน้าครัวเรือนหรือผู้แทนที่อาศัยอยู่บริเวณอ่างเก็บน้ำเขื่อนกระเสียว จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 335 คน ได้ตอบคำถามจำนวน 10 ข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยรวมของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงเท่ากับ 0.88 หรือมีความรู้ความเข้าใจด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรประมง ร้อยละ 88.1 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีความรู้ความเข้าใจด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงในระดับมากหรือดี และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อความต่าง ๆ ที่มีผู้ตอบถูกเกินกว่าร้อยละ 90 หรือมีค่าเฉลี่ยรายข้อเท่ากับ 0.90 ขึ้นไป มีทั้งหมด 8 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1 การอนุรักษ์ทรัพยากรประมงหมายถึง การรู้จักใช้ประโยชน์จากสัตว์น้ำอย่างคุ้มค่าเพื่อสงวนรักษาให้มีใช้ตลอดไป คิดเป็นร้อยละ 100.0 มีค่าเฉลี่ยรายข้อ 1.00 ข้อ 2 การจับสัตว์น้ำโดยใช้กระแสไฟฟ้า ยาเบื่อเมา และวัตถุระเบิดเป็นการทำลายทรัพยากรประมงอย่างร้ายแรง และเป็นอันตรายต่อคน คิดเป็นร้อยละ 100.0 มีค่าเฉลี่ยรายข้อ 1.00 ข้อ 3 การห้ามจับสัตว์น้ำในฤดูวางไข่ จะทำให้สัตว์น้ำเพิ่มขึ้นในปีต่อ ๆ ไป คิดเป็นร้อยละ 100.0 มีค่าเฉลี่ยรายข้อ 1.00 ข้อ 4 การคุ้มครองแหล่งพ่อแม่พันธุ์ แหล่งวางไข่ และแหล่งเลี้ยงตัวในวัยอ่อนของสัตว์น้ำ จะทำให้ทรัพยากรประมงมีความอุดมสมบูรณ์ตลอดไป

คิดเป็นร้อยละ 100.0 มีค่าเฉลี่ยรายข้อ 1.00 ข้อ 5 การที่ทรัพยากรประมงมีปริมาณลดน้อยลง สาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ คิดเป็นร้อยละ 97.3 มีค่าเฉลี่ยรายข้อ 0.97 และข้อ 7 การจับสัตว์น้ำทั้งตัวเล็กและตัวโตขึ้นมาใช้ประโยชน์เป็นการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาด คิดเป็นร้อยละ 95.3 มีค่าเฉลี่ย รายข้อ 0.96 ข้อ 8 การทิ้งขยะมูลฝอย และของเสียลงในแหล่งน้ำ เป็นการเพิ่มอาหารให้สัตว์น้ำคิดเป็นร้อยละ 99.4 มีค่าเฉลี่ยรายข้อ 0.99 ข้อ 10 หากประชาชนเคารพ กฎหมายและมาตรการเกี่ยวกับการจับสัตว์น้ำ ย่อมมีผลให้ปริมาณสัตว์น้ำเพิ่มมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 100.0 มีค่าเฉลี่ยรายข้อ 1.00 สำหรับผู้ตอบถูก ร้อยละ 77.6 และมีค่าเฉลี่ยรายข้อ 0.78 เพียง 1 ข้อ คือ ข้อ 6 ทรัพยากรประมงเป็นส่วนรวมทุกคนมีสิทธิใช้ประโยชน์ ดังนั้นหน้าที่ในการอนุรักษ์จึง เป็นหน้าที่ของรัฐแต่เพียงฝ่ายเดียว ส่วนข้อความที่มีผู้ตอบถูกต้องกว่าร้อยละ 20 ลงไป หรือมีค่าเฉลี่ย รายข้อเท่ากับ 0.20 ลงไป ได้แก่ข้อ 9 การปล่อยให้วัชพืชขึ้นในแหล่งน้ำอย่างหนาแน่น เป็นผลดี ต่อการอนุรักษ์สัตว์น้ำ เพราะสัตว์น้ำมีที่อยู่อาศัย

ส่วนที่ 3 ทักษะคิดของประชาชนต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรประมง

ผู้วิจัยได้ศึกษา ทักษะคิดของประชาชนต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงของประชาชนที่เป็น หัวหน้าครัวเรือนหรือผู้แทนที่อาศัยอยู่บริเวณอ่างเก็บน้ำเขื่อนกระเสียว จังหวัดสุพรรณบุรี ได้นำเสนอ แจกแจงผลออกมาเป็นร้อยละ ดังตาราง 4

ตาราง 4 จำนวนร้อยละของระดับทัศนคติของประชาชนต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรประมง

ข้อความ	ความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. การกำหนดเขตพื้นที่หวงห้ามทำการประมงให้มากขึ้นเพื่อให้สัตว์น้ำมีโอกาสขยายพันธุ์ตามธรรมชาติ ทำให้ทรัพยากรประมง มีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้น	12 (3.6)	142 (42.4)	181 (54.0)	-	-	3.49	0.57	ปานกลาง
2. การไม่เคารพกฎหมายและมาตรการในการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงของทางราชการ ทำให้ทรัพยากรประมงเสื่อมโทรมลง	49 (14.6)	209 (62.4)	77 (23.0)	-	-	3.91	0.62	มากที่สุด
3. การปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำเสริมลงไปแหล่งน้ำ ทำให้ทรัพยากรประมงมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้น	288 (86.0)	46 (13.7)	1 (0.3)	-	-	4.85	0.36	มากที่สุด
4. การปรับปรุงบูรณะแหล่งน้ำเพื่อให้ความเหมาะสมในการอยู่อาศัยของสัตว์น้ำ ทำให้ปริมาณสัตว์น้ำเพิ่มขึ้น	207 (61.8)	124 (37.0)	4 (1.2)	-	-	4.60	0.50	มากที่สุด
5. การใช้กระแสไฟฟ้า ยาเบื่อเมา และวัตถุระเบิดจับปลาเป็นการทำลายทั้งลูกปลาและอาหารของปลาด้วย	228 (68.0)	89 (26.6)	18 (5.4)	-	-	4.62	0.59	มากที่สุด

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อความ	ความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
6. การนำเศษเหลือของปลาจากการแปรรูปมาผลิตเป็นอาหารสัตว์เป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรประมง	46 (13.7)	190 (56.7)	95 (28.4)	4 (1.2)	-	3.82	0.66	มากที่สุด
7. การบุกรุกหนอง บึง เพื่อทำการเกษตรทำให้สัตว์น้ำลดลงเพราะไม่มีที่อยู่อาศัย	44 (13.1)	158 (47.2)	129 (38.5)	2 (0.6)	2 (0.6)	3.71	0.72	มากที่สุด
8. การใช้สารเคมีในการกำจัดศัตรูพืชไม่เป็นอันตรายต่อสัตว์น้ำหรือทำให้ปริมาณสัตว์น้ำลดลง	271 (80.9)	16 (4.8)	6 (1.8)	13 (3.9)	29 (8.6)	4.04	1.25	มากที่สุด
9. แม่น้ำลำคลองไม่เป็นแหล่งรองรับสารพิษจากการกระทำของมนุษย์	309 (92.2)	22 (6.6)	-	4 (1.2)	-	4.61	0.40	มากที่สุด
10. การสร้างเขื่อน สร้างถนน ทำให้สัตว์น้ำไม่สามารถเดินทางไปวางไข่ได้ตามธรรมชาติทำให้ปริมาณสัตว์น้ำลดน้อยลง	127 (37.9)	158 (47.2)	50 (14.9)	-	-	4.22	0.57	มากที่สุด
รวม	1581 (47.2)	1154 (34.5)	561 (16.7)	23 (0.7)	31 (0.9)	4.26 (100)	0.83	มากที่สุด

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บคือค่าร้อยละ

จากตาราง 4 จะเห็นได้ว่า หัวหน้าครัวเรือน หรือผู้แทนที่อาศัยอยู่บริเวณอ่างเก็บน้ำเขื่อนกระเสียว จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 335 คน โดยรวมมีทัศนคติต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย 4.26 โดยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 9 ข้อ ได้แก่ข้อ 2 การไม่เคารพกฎหมาย และมาตรการในการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงของทางราชการ ทำให้ทรัพยากรประมงเสื่อมโทรมลง มีค่าเฉลี่ย 3.91 คิดเป็นร้อยละ 62.4 ข้อ 3 การปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำเสริมลงไป ในแหล่งน้ำทำให้ทรัพยากรประมงมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นมีค่าเฉลี่ย 4.85 คิดเป็นร้อยละ 86.0 ข้อ 4 การปรับปรุงบูรณะแหล่งน้ำเพื่อให้มีความเหมาะสมในการอยู่อาศัยของสัตว์น้ำ ทำให้ปริมาณสัตว์น้ำเพิ่มขึ้นมีค่าเฉลี่ย 4.60 คิดเป็น ร้อยละ 61.8 ข้อ 5 การใช้กระแสไฟฟ้า ยาเบื่อเมา และวัตถุระเบิดจับปลาเป็นการทำลายทั้งลูกปลา และอาหารของปลาด้วย มีค่าเฉลี่ย 4.62 คิดเป็นร้อยละ 68.0 ข้อ 6 การนำเศษเหลือของปลาจากการแปรรูปมาผลิตเป็นอาหารสัตว์เป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรประมง มีค่าเฉลี่ย 3.82 คิดเป็นร้อยละ 56.7 ข้อ 7 การบุกรุกหนอง บึง เพื่อทำการเกษตรทำให้สัตว์น้ำลดลงเพราะไม่มีที่อยู่อาศัย มีค่าเฉลี่ย 3.71 ข้อ 8 การใช้สารเคมีในการกำจัดศัตรูพืชไม่เป็นอันตรายต่อสัตว์น้ำหรือทำให้ปริมาณสัตว์น้ำลดลง มีค่าเฉลี่ย 4.04 คิดเป็นร้อยละ 80.9 และ ข้อ 9 แม่น้ำลำคลองไม่เป็นแหล่งรองรับสารพิษจากการกระทำของมนุษย์ มีค่าเฉลี่ย 4.61 คิดเป็นร้อยละ 92.2 และข้อ 10 การสร้างเขื่อน สร้างถนน ทำให้สัตว์น้ำไม่สามารถเดินทางไปวางไข่ได้ตามธรรมชาติ ทำให้ปริมาณสัตว์น้ำลดน้อยลง มีค่าเฉลี่ย 4.22 คิดเป็นร้อยละ 47.2 และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ ได้แก่ข้อ 1 การกำหนดเขตพื้นที่หวงห้ามทำการประมงให้มากขึ้นเพื่อให้สัตว์น้ำมีโอกาสขยายพันธุ์ตามธรรมชาติทำให้ทรัพยากรประมงมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 3.49 คิดเป็นร้อยละ 54.0

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงของประชาชน

ผู้วิจัยได้ศึกษา พฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงของประชาชนที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนหรือผู้แทนที่อาศัยอยู่บริเวณอ่างเก็บน้ำเขื่อนกระเสียว จังหวัดสุพรรณบุรี ได้นำเสนอแจกแจงผลออกมาเป็นร้อยละ ดังตาราง 5 - 6

ตาราง 5 ร้อยละของพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงของประชาชนที่เป็นหัวหน้าครัวเรือน หรือผู้แทนที่อาศัยอยู่บริเวณอ่างเก็บน้ำเขื่อนกระเสียว จังหวัดสุพรรณบุรี (n = 335)

พฤติกรรม	จำนวน (ร้อยละ)	
	เคยปฏิบัติ	ไม่เคยปฏิบัติ
1. การคุ้มครองทรัพยากรประมง	57.5	42.5
2. การป้องกันการทำลายทรัพยากรประมง	78.8	21.2
3. การฟื้นฟูทรัพยากรประมง	68.4	31.6
4. การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรประมง	90.0	10.0

จากตาราง 5 จะเห็นได้ว่า หัวหน้าครัวเรือนหรือผู้แทนที่อาศัยอยู่บริเวณอ่างเก็บน้ำเขื่อนกระเสียว จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 335 คน ส่วนใหญ่เคยมีพฤติกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงทั้ง 4 ด้าน คือ การคุ้มครองทรัพยากรประมง การป้องกันการทำลายทรัพยากรประมง การฟื้นฟูทรัพยากรประมง และ การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรประมง คิดเป็นร้อยละ 57.5, 78.8, 68.4 และ 90.0 ตามลำดับ

ตาราง 6 จำนวน และร้อยละของพฤติกรรมกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงของประชาชนที่เป็น
หัวหน้าครัวเรือนหรือผู้แทนที่อาศัยอยู่บริเวณอ่างเก็บน้ำเขื่อนกระเสียว จังหวัดสุพรรณบุรี
(n = 335)

พฤติกรรม	จำนวน (ร้อยละ)	
	เคยปฏิบัติ	ไม่เคยปฏิบัติ
ตอนที่ 1 การคุ้มครองทรัพยากรประมง		
1. เข้าไปทำการประมงในบริเวณเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทางราชการ ห้ามไว้ สำหรับเป็นแหล่งพ่อแม่พันธุ์สัตว์น้ำ	9 (2.7)	326 (97.3)
2.ต่อต้านเพื่อนบ้านไม่ให้เข้าไปทำการประมงในบริเวณที่ทางราชการ ประกาศห้าม	305 (91.0)	30 (9.0)
3. ปกป้องหรือ หรือถกเถียงกับเพื่อนบ้านเกี่ยวกับข้อดี ข้อเสียของ การใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช	334 (99.7)	1 (0.3)
4. เข้าไปทำการประมงในบริเวณที่ทางราชการหวงห้าม ซึ่งเป็นแหล่ง วางไข่ และแหล่งเลี้ยงตัวอ่อนของสัตว์น้ำ	12 (3.6)	323 (96.4)
5.ต่อต้านเพื่อนบ้านที่ใช้เครื่องมือผิดกฎหมาย และทำลายพันธุ์สัตว์น้ำ อย่างร้ายแรง เช่น ใช้กระแสน้ำไฟฟ้า ยาเบื่อเมา และวัตถุระเบิด เป็นต้น	303 (90.4)	32 (9.6)
รวม	(57.5)	(42.5)
ตอนที่ 2 การป้องกันการทำลายทรัพยากรประมง		
1. แจ้งข่าวเกี่ยวกับการกระทำความผิด พ.ร.บ.การประมงแก่เจ้าหน้าที่	243 (72.5)	92 (27.5)
2. ได้ติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อขอรับการสนับสนุน งบประมาณหรือวัสดุอุปกรณ์ เพื่อใช้ในการป้องกันการทำลาย ทรัพยากรประมง	101 (30.1)	234 (69.9)
3. ได้ชักชวนหรือเสนอแนะเพื่อนบ้านเกี่ยวกับการป้องกันการทำลาย ทรัพยากรประมงเพื่อให้มีสัตว์น้ำไว้บริโภคในหมู่บ้าน	306 (91.3)	29 (8.7)
4. รณรงค์ให้ประชาชนรักษาความสะอาดแหล่งน้ำในหมู่บ้าน โดยไม่ทิ้งขยะและปล่อยของเสียลงในแหล่งน้ำ	335 (100.0)	-
5. ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ในการทำกิจกรรมเกี่ยวกับการป้องกัน การทำลายทรัพยากรประมงเสมอ	335 (100.0)	-
รวม	(78.8)	(21.2)

ตาราง 6 (ต่อ)

พฤติกรรม	จำนวน (ร้อยละ)	
	เคยปฏิบัติ	ไม่เคยปฏิบัติ
ตอนที่ 3 การฟื้นฟูทรัพยากรประมง		
1. ไปร่วมปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำลงในแหล่งน้ำตามธรรมชาติเป็นประจำ	323 (96.4)	12 (3.6)
2. ช่วยกันสร้างกรำ หรือแหล่งอาศัยสัตว์น้ำเพื่อให้สัตว์น้ำได้อาศัย หลบภัยจนเจริญเติบโตเป็นพ่อแม่พันธุ์ต่อไป	173 (51.6)	162 (48.4)
3. ร่วมกับเพื่อนบ้านในการขุดลอกแหล่งน้ำธรรมชาติที่ตื้นเขิน	58 (17.3)	277 (82.7)
4. ร่วมกับเพื่อนบ้านในการกำจัดวัชพืชที่ขึ้นอย่างหนาแน่นในแหล่งน้ำ ธรรมชาติของหมู่บ้าน	260 (77.6)	75 (22.4)
5. ให้ความสนใจและดูแลสัตว์น้ำหลังจากการปล่อยลงแหล่งน้ำ	332 (99.1)	3 (0.9)
รวม	(68.4)	(31.6)
ตอนที่ 4 การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรประมง		
1. จับสัตว์น้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติมาบริโภคและขายเป็นรายได้ ภายในครัวเรือน	226 (67.5)	109 (32.5)
2. จับสัตว์น้ำเฉพาะสัตว์น้ำตัวโตได้ขนาดแล้วมาใช้ประโยชน์	285 (85.1)	50 (14.9)
3. ใช้หัวปลาคลุกข้าวให้แมวกิน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด	335 (100.0)	-
4. ใช้เบ็ดตกปลาเพื่อเป็นการพักผ่อนและใช้เป็นอาหารภายในครัวเรือน	331 (98.8)	4 (1.2)
5. ไปเที่ยวชมและให้อาหารสัตว์น้ำตามอุทยานมัจฉา เพื่อพักผ่อน หย่อนใจ	330 (98.5)	5 (1.5)
รวม	(90.0)	(10.0)

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บคือค่าร้อยละ

จากตาราง 6 เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อจะเห็นได้ว่าหัวหน้าครัวเรือนหรือผู้แทนที่อาศัยอยู่บริเวณอ่างเก็บน้ำเขื่อนกระเสียว จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 335 คน ส่วนใหญ่พฤติกรรมที่เคยปฏิบัติซึ่งจำแนก ได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ได้แก่อำเภอ 1 ต่อด้านเพื่อนบ้านไม่ให้เข้าไปทำการประมงในบริเวณที่ทางราชการประกาศห้าม คิดเป็นร้อยละ 91.0 ข้อ 2 ปกึษาหาเรือ หรือถกเถียงกับเพื่อนบ้านเกี่ยวกับข้อดีข้อเสียของการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช คิดเป็นร้อยละ 99.7 และข้อ 5 ต่อด้านเพื่อนบ้านที่ใช้

เครื่องมือผิดกฎหมาย และทำลายพันธุ์สัตว์น้ำอย่างร้ายแรง เช่น ใช้กระแสไฟฟ้า ยาเบื่อเมา และวัตถุระเบิด เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 90.4

ตอนที่ 2 ได้แก่ ข้อ 1 แจ้งข่าวเกี่ยวกับการกระทำความผิด พ.ร.บ.การประมงแก่เจ้าหน้าที่ คิดเป็นร้อยละ 72.5 ข้อ 3 ได้ชักชวนหรือเสนอแนะเพื่อนบ้านเกี่ยวกับการป้องกันการทำลายทรัพยากรประมง เพื่อให้มีสัตว์น้ำไว้บริโภคในหมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 91.3 ข้อ 4 รณรงค์ให้ประชาชนรักษาความสะอาดแหล่งน้ำในหมู่บ้าน โดยไม่ทิ้งขยะและปล่อยของเสียลงในแหล่งน้ำ และข้อ 5 ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ในการทำกิจกรรมเกี่ยวกับการป้องกันการทำลายทรัพยากรประมงเสมอ คิดเป็น ร้อยละ 100.0 เท่ากัน

ตอนที่ 3 ได้แก่ ข้อ 1 ไปร่วมปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำลงในแหล่งน้ำตามธรรมชาติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 96.4 ข้อ 2 ช่วยกันสร้างกรงหรือแหล่งอาศัยสัตว์น้ำเพื่อให้สัตว์น้ำได้อาศัยหลบภัยจนเจริญเติบโตเป็นพ่อแม่พันธุ์ต่อไป คิดเป็นร้อยละ 51.6 ข้อ 4 ร่วมกับเพื่อนบ้านในการกำจัดวัชพืชที่ขึ้นอย่างหนาแน่นในแหล่งน้ำธรรมชาติของหมู่บ้านคิดเป็นร้อยละ 77.6 ข้อ 5 ให้ความสนใจและดูแล สัตว์น้ำภายหลังจากการปล่อยลงแหล่งน้ำ คิดเป็นร้อยละ 99.1

ตอนที่ 4 ได้แก่ ข้อ 1 จับสัตว์น้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติมาบริโภคและขายเป็นรายได้ภายในครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 67.5 ข้อ 2 จับสัตว์น้ำเฉพาะสัตว์น้ำตัวโตได้ขนาดแล้วมาใช้ประโยชน์ คิดเป็นร้อยละ 85.1 ข้อ 3 ใช้หัวปลาคลุกข้าวให้แมวกิน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด คิดเป็นร้อยละ 100.0 ข้อ 4 ใช้เบ็ดตกปลาเพื่อเป็นการพักผ่อนและใช้เป็นอาหารภายในครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 98.8 และข้อ 5 ไปเที่ยวชมและให้อาหารสัตว์น้ำตามอุทยานมัจฉาเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ คิดเป็นร้อยละ 98.5 ตามลำดับ

พฤติกรรมที่ไม่เคยปฏิบัติ จำแนก ได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อ 1 เข้าไปทำการประมงในบริเวณเขตรักษาพืชพันธุ์ ที่ทางราชการห้ามไว้สำหรับเป็นแหล่งพ่อแม่พันธุ์สัตว์น้ำ คิดเป็นร้อยละ 97.3 และข้อ 4 เข้าไปทำการประมงในบริเวณที่ทางราชการหวงห้าม ซึ่งเป็นแหล่งวางไข่ และแหล่งเลี้ยงตัวอ่อนของสัตว์น้ำ คิดเป็นร้อยละ 96.4

ตอนที่ 2 ได้แก่ ข้อ 2 ได้ติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณหรือวัสดุอุปกรณ์ เพื่อใช้ในการป้องกันการทำลายทรัพยากรประมง คิดเป็นร้อยละ 69.9

ตอนที่ 3 ได้แก่ ข้อ 3 ร่วมกับเพื่อนบ้านในการขุดลอกแหล่งน้ำธรรมชาติที่ตื้นเขิน คิดเป็นร้อยละ 82.7

ตอนที่ 4 ไม่มีพฤติกรรมที่ไม่เคยปฏิบัติ

**ส่วนที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะพื้นฐาน ความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติที่มี
ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงบริเวณอ่างเก็บน้ำเขื่อนกระเสียว
จังหวัดสุพรรณบุรี**

ในการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางด้านปัจจัยลักษณะพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงบริเวณอ่างเก็บน้ำเขื่อนกระเสียว ได้พิจารณาถึงปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านและจำนวนสมาชิกในครัวเรือน ตัวแปรด้านความรู้ความเข้าใจ และตัวแปรด้านทัศนคติที่แตกต่างกันว่ามีผลทำให้พฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงบริเวณอ่างเก็บน้ำแห่งนี้แตกต่างกันหรือไม่

ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ จะใช้การวิเคราะห์ทางสถิติ โดยค่าไค-สแควร์ (Chi-square) กำหนดความเชื่อมั่นทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลของการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 8 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมง นำเสนอดังตาราง 7 - 14

สมมติฐานข้อที่ 1 เพศของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการอนุรักษ์
ทรัพยากรประมงแตกต่างกัน

ตาราง 7 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงของประชาชนกับเพศ

เพศ	พฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมง		รวม
	เคยปฏิบัติ	ไม่เคยปฏิบัติ	
ชาย	157 (80.1)	39 (19.9)	196 (100.0)
หญิง	69 (49.6)	70 (50.4)	139 (100.0)
รวม	226 (67.5)	109 (32.5)	335 (100.0)

ค่า Chi-square = 34.379* df = 1 Significance = 0.000

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่า หัวหน้าครัวเรือนที่เป็นเพศชายส่วนใหญ่จะเคยปฏิบัติใน
การอนุรักษ์ทรัพยากรประมงบริเวณอ่างเก็บน้ำเขื่อนกระเสียวคิดเป็นร้อยละ 80.1 มากกว่าเพศหญิง
ซึ่งเคยปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 49.6 จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ค่า Chi-square = 34.379
df = 1 Significance = 0.000 แสดงว่า เพศของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรม
การอนุรักษ์ทรัพยากรประมงแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 หรือเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม
การอนุรักษ์ทรัพยากรประมงบริเวณอ่างเก็บน้ำเขื่อนกระเสียวแสดงว่าสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1

สมมติฐานข้อที่ 2 อายุของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการอนุรักษ์
ทรัพยากรประมงแตกต่างกัน

ตาราง 8 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงของประชาชนกับอายุ

อายุ	พฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมง		รวม
	เคยปฏิบัติ	ไม่เคยปฏิบัติ	
ไม่เกิน 30 ปี	11 (61.1)	7 (38.9)	18 (100.0)
31 – 40 ปี	39 (52.7)	35 (47.3)	74 (100.0)
41 – 50 ปี	71 (70.3)	30 (29.7)	101 (100.0)
51 – 60 ปี	76 (70.4)	32 (29.6)	108 (100.0)
ตั้งแต่ 61 ปีขึ้นไป	29 (85.3)	5 (14.7)	34 (100.0)
รวม	226 (67.5)	109 (32.5)	335 (100.0)

ค่า Chi-square = 13.386* df = 4 Significance = 0.010

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่า หัวหน้าครัวเรือนที่มีอายุมากส่วนใหญ่จะเคยปฏิบัติในการ
อนุรักษ์ทรัพยากรประมงบริเวณอ่างเก็บน้ำเขื่อนกระเสียวมากกว่าหัวหน้าครัวเรือนที่มีอายุน้อย
จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ค่า Chi-square = 13.386 df = 4 Significance = 0.010 แสดงว่า
อายุของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงแตกต่างกัน
ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 หรืออายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงบริเวณ
อ่างเก็บน้ำเขื่อนกระเสียวแสดงว่าสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2

สมมติฐานข้อที่ 3 ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงแตกต่างกัน

ตาราง 9 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงของประชาชนกับระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	พฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมง		รวม
	เคยปฏิบัติ	ไม่เคยปฏิบัติ	
ไม่ได้เรียน	59 (74.7)	20 (25.3)	79 (100.0)
ประถมศึกษา	119 (71.7)	47 (28.3)	166 (100.0)
มัธยมศึกษาตอนต้น	20 (47.6)	22 (52.4)	42 (100.0)
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช	23 (67.6)	11 (32.4)	34 (100.0)
อุดมศึกษา	5 (35.7)	9 (64.3)	14 (100.0)
รวม	226 (67.5)	109 (32.5)	335 (100.0)

ค่า Chi-square = 17.190* df = 4 Significance = 0.002

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า หัวหน้าครัวเรือนที่มีระดับการศึกษาต่ำส่วนใหญ่จะเคยปฏิบัติในการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงบริเวณอ่างเก็บน้ำเขื่อนกระเสียวมากกว่าหัวหน้าครัวเรือนที่มีการศึกษาสูง จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ค่า Chi-square = 17.190 df = 4 Significance = 0.002 แสดงว่า ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 หรือระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงบริเวณอ่างเก็บน้ำเขื่อนกระเสียว แสดงว่าสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3

สมมติฐานข้อที่ 4 รายได้ของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการอนุรักษ์
ทรัพยากรประมงแตกต่างกัน

ตาราง 10 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงของประชาชนกับรายได้
ในรอบปีที่ผ่านมา

รายได้	พฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมง		รวม
	เคยปฏิบัติ	ไม่เคยปฏิบัติ	
ต่ำกว่า 10,000 บาท	3 (100.0)	-	3 (100.0)
10,000 – 30,000 บาท	18 (54.5)	15 (45.5)	33 (100.0)
มากกว่า 30,000 บาท	205 (68.6)	94 (31.4)	299 (100.0)
รวม	226 (67.5)	109 (32.5)	335 (100.0)

ค่า Chi-square = 4.120 df = 2 Significance = 0.127

จากตาราง 10 แสดงให้เห็นว่า คริวเรือที่มีรายได้แตกต่างกันจะเคยปฏิบัติในการอนุรักษ์
ทรัพยากรประมงบริเวณอ่างเก็บน้ำเขื่อนกระเสียวใกล้เคียงกัน จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า
ค่า Chi-square = 4.120 df = 2 Significance = 0.127 แสดงว่า รายได้ของผู้ตอบแบบสอบถามที่
แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 หรือ
รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงบริเวณอ่างเก็บน้ำเขื่อนกระเสียว
แสดงว่าไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 4

สมมติฐานข้อที่ 5 ระยะเวลาที่อยู่อาศัยของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงแตกต่างกัน

ตาราง 11 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงของประชาชนกับระยะเวลาที่อยู่อาศัย

ระยะเวลาที่อยู่อาศัย	พฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมง		รวม
	เคยปฏิบัติ	ไม่เคยปฏิบัติ	
ไม่เกิน 30 ปี	61 (56.5)	47 (43.5)	108 (100.0)
31 – 40 ปี	74 (64.3)	41 (35.7)	115 (100.0)
41 – 50 ปี	58 (77.3)	17 (22.7)	75 (100.0)
ตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไป	33 (89.2)	4 (10.8)	37 (100.0)
รวม	226 (67.5)	109 (32.5)	335 (100.0)

ค่า Chi-square = 17.727* df = 3 Significance = 0.001

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นว่า คริวเรือที่มีระยะเวลาที่อยู่อาศัยนานส่วนใหญ่จะเคยปฏิบัติในการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงบริเวณอ่างเก็บน้ำเขื่อนกระเสียว มากกว่าคริวเรือที่มีระยะเวลาอยู่อาศัยน้อย จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ค่า Chi-square = 17.727 df = 3 Significance = 0.001 แสดงว่า ระยะเวลาที่อยู่อาศัยของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 หรือระยะเวลาที่อยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงบริเวณอ่างเก็บน้ำเขื่อนกระเสียว แสดงว่าสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 5

สมมติฐานข้อที่ 6 จำนวนสมาชิกในครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน
จะมีพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงแตกต่างกัน

ตาราง 12 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงของประชาชนกับจำนวน
สมาชิกในครอบครัว

จำนวนสมาชิกในครอบครัว	พฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมง		รวม
	เคยปฏิบัติ	ไม่เคยปฏิบัติ	
1 – 3 คน	42 (53.8)	36 (46.2)	78 (100.0)
4 – 6 คน	154 (71.3)	62 (28.7)	216 (100.0)
ตั้งแต่ 7 คนขึ้นไป	30 (73.2)	11 (26.8)	41 (100.0)
รวม	226 (67.5)	109 (32.5)	335 (100.0)

ค่า Chi-square = 8.643* df = 2 Significance = 0.013

จากตาราง 12 แสดงให้เห็นว่า ครีวเรือนที่มีจำนวนสมาชิกมากส่วนใหญ่จะเคยปฏิบัติใน
การอนุรักษ์ทรัพยากรประมงบริเวณอ่างเก็บน้ำเขื่อนกระเสียวมากกว่าครีวเรือนที่มีจำนวนสมาชิกน้อย
จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ค่า Chi-square = 8.643 df = 2 Significance = 0.013 แสดงว่า จำนวน
สมาชิกในครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากร
ประมงแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 หรือจำนวนสมาชิกในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการ
อนุรักษ์ทรัพยากรประมงบริเวณอ่างเก็บน้ำเขื่อนกระเสียว แสดงว่าสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 6

สมมติฐานข้อที่ 7 ความรู้ของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงแตกต่างกัน

ตาราง 13 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงของประชาชนกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทรัพยากรประมง

ความรู้	พฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมง		รวม
	เคยปฏิบัติ	ไม่เคยปฏิบัติ	
ปานกลาง	42 (62.7)	25 (37.3)	67 (100.0)
มาก	184 (68.7)	84 (31.3)	268 (100.0)
รวม	226 (67.5)	109 (32.5)	335 (100.0)

ค่า Chi-square = 0.870 df = 1 Significance = 0.351

จากตาราง 13 แสดงให้เห็นว่า หัวหน้าครัวเรือนที่มีความรู้แตกต่างกันจะเคยปฏิบัติในการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงบริเวณอ่างเก็บน้ำเขื่อนกระเสียวใกล้เคียงกัน จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ค่า Chi-square = 0.870 df = 1 Significance = 0.351 แสดงว่า ความรู้ของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 หรือความรู้ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงบริเวณอ่างเก็บน้ำเขื่อนกระเสียว แสดงว่าไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อที่ 7

สมมติฐานข้อที่ 8 ทักษะคิดของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรม
การอนุรักษ์ทรัพยากรประมงแตกต่างกัน

ตาราง 14 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงของประชาชนกับ
ทัศนคติต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรประมง

ทัศนคติ	พฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมง		รวม
	เคยปฏิบัติ	ไม่เคยปฏิบัติ	
ปานกลาง	147 (71.0)	60 (29.0)	207 (100.0)
สูง	79 (61.7)	49 (38.3)	128 (100.0)
รวม	226 (67.5)	109 (32.5)	335 (100.0)

ค่า Chi-square = 3.114 df = 1 Significance = 0.078

จากตาราง 14 แสดงให้เห็นว่า หัวหน้าครัวเรือนที่มีทัศนคติแตกต่างกันจะเคยปฏิบัติในการ
อนุรักษ์ทรัพยากรประมงบริเวณอ่างเก็บน้ำเขื่อนกระเสียวใกล้เคียงกัน จากการทดสอบสมมติฐาน
พบว่า ค่า Chi-square = 3.114 df = 1 Significance = 0.078 แสดงว่า ทัศนคติของผู้ตอบ
แบบสอบถามที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงไม่แตกต่างกันที่ระดับ
นัยสำคัญ 0.05 หรือทัศนคติไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงบริเวณอ่าง
เก็บน้ำ เขื่อนกระเสียว แสดงว่าไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 8